

Luhovaný Vincent, z.s.
Antonína Slavíčka 267
76326 Luhačovice
IČO: 22831606
info@luhovanyvincent.cz
www.luhovanyvincent.cz

Luhovaný Vincent oslavil 10 let bojů s lázeňskými i festivalovými klišé

Posledním červnovým dnem završil multizánrový festival Luhovaný Vincent, neodmyslitelně spjatý s geniem loci lázeňského města Luhačovice, 10 let své snahy nabourávat stereotypy a posouvat hranice tradiční lázeňské kultury. Po dobu své existence se festival propracoval z původní nadšenecké akce k události, která rezonuje daleko za hranicemi regionu a která oslovuje návštěvníky města i mimo samotné festivalové dny díky unikátnímu audioprůvodci *Zvuková mapa Luhačovic*. Nekompromisní festivalová dramaturgie otřásá zažitými představami nejen festivalových, ale i lázeňských hostů a ukazuje nečekané podoby umění: letos tak Vincent do Luhačovic přivezl např. provokativní Rafany, ručnickové karaoke Juliany Höschlové, taneční performance česko-izraelské dvojice Chen Nadler a Daniela Motoly nebo divadelní představení pro jednoho diváka Cabaretu Nomade. Teď už žádné BUĎ ANEBO – jak znělo téma letošního ročníku, – protože čísla jsou nekompromisní, za 4 festivalové dny proběhlo 47 akcí, z toho 31 zdarma. Vydáno bylo necelých 100 akreditací, ale díky akcím ve veřejném prostoru má festivalový zážitek přes 2000 návštěvníků. To nejlepší ze sebe vydalo na 84 účinkujících a svou pomocí k chodu festivalu přispělo 47 dobrovolníků.

Po dvouletém úsilí se Vincentovi podařilo završit a v rámci festivalu za účasti tvůrců slavnostně zahájit projekt *Zvuková mapa Luhačovic*. Zvukový bedekr ve formátu autorských rozhlasových her vykresluje Luhačovice prostřednictvím krátkých příběhů na pěti tematických okruzích. Své hlasy propůjčili lázeňskému audioprůvodci např. Arnošt Goldflam, Valérie Zawadská, Igor Bareš nebo Hana Maciuchová. Projekt přesahuje rámec čtyř festivalových dní a spolek Luhovaný Vincent tak zanechává ve městě Luhačovice skutečně trvalou stopu. O tom, jak Luhačovice krásně znějí (jak říká Leoš Janáček hlasem Arnošta Goldflama na jedné ze zastávek městem), se nyní může přesvědčit každý návštěvník na stránkách www.zvukovamapaluhacovic.cz.

Základnou hudební sekce festivalu se již poněkolikáté stal klub Domino, ve kterém po dva večery vypouštěly zvukové vlny rozličné kapely, projekty i DJové. Hudba tradičně nezůstávala jen mezi zdmi nočního klubu, ale přes den vyrážela do venkovních prostorů a nechávala do sebe proniknout ducha místa i další umělecké žánry. U pramene Nový jubilejní ukázali na akustické kytary svoji osobitou verzi amerického primitivismu Jakub Šimanský s Tomášem Niesnerem a u Aloisky si folklorně i nu-jazzově zafúzovala Lesní zvěř s Horňáckou muzikou Petra Mičky.

Ambientní taneční performance izraelské tanečnice Chen Nadler a hudebníka Daniela Motoly byla pobídnutím k zastavení, koncentrovaným zážitkem v úzkém sepjetí s místem svého konání – altánem u pramenu Ottovka. Ptačí náměstí u Aloisky, místo ze tří stran kryté lesem, ale zároveň v bezprostřední blízkosti lázeňského centra, se stalo podiem hned pro dvě umělecké události – jednou z nich byl *Kabinet paměti* brněnského Cabaretu Nomade, pouličního divadelního představení pro jednoho diváka. Exkluzivní zážitek posílený jedinečným místem. Viktor Černický, 22 konferenčních židlí a jasně vymezený prostor vstupní haly Společenského domu vystřídali netrpělivě očekávaný šum rozlévané polévky a cinkot talířů z přilehlých jídelen.

Filmová sekce se poprala s tématem letošního ročníku po svém a dramaturgové vybrali filmy, které spojuje nekompromisnost v přístupu k umění. Festival ohraničila trojice snímků, které odlišnými způsoby zobrazují nekompromisní přístup k hudbě – například úvodní film *Frank*, který se už tradičně promítal v letním kině na střeše městské plovárny, toto téma zpracovává v odlehčené formě komediálního dramatu. Obsah filmové sekce byl doplněn osvěžujícím představením Anipromítačky. Místo plavání v potu na horkém slunci mohli návštěvníci sledovat krátké animované filmy při plavání ve vodě bazénu. Filmy promítané v plaveckém bazénu hotelu Ambra měly příhodnou tematiku bazénů a uváděla je filmová teoretička Eliška Děcká.

Nedílnou součástí festivalu se staly také výstavy pod širým nebem, přímo ve veřejném prostoru lázeňského areálu. Pojmy jako intervence, site-specific instalace, umělecká akce, happening nebo performance patří spíše do kurátorské hantýrky než do běžného slovníku většiny běžných lázeňských návštěvníků, úkolem festivalu však je tyto umělecké druhy veřejnosti přiblížit a ukázat, že výtvarné umění nemusí být nutně spojeno s prostorem galerie. Skupina Rafani tak přímo na lázeňské promenádě rozdávala kolemjdoucím chlazené pivo bez etiket a nabízela 200 korun každému, kdo si jej vyleje na hlavu. Společensky angažovaný charakter akce odkazoval k předvolebním kampaním a využíval jazyk populisticky orientovaných politiků i pouličních prodejců. Slovensko-polská umělecká dvojice Barbora Zentková a Julia Gryboš své dílo instalovala v bazénu ve Slunečních lázních, aby zdůraznila procesy vedoucí k pomalému chátrání Jurkovičovy památky.

Festival tak pokračuje v seznamování veřejnosti s aktuálním děním na umělecké scéně a působí jako nenásilné, zato však na první pohled patrné zpestření pomalého a po zbytek sezony téměř neměnného lázeňského života.

Za finanční podporu děkujeme Městu Luhačovice, Státnímu fondu kultury, Ministerstvu kultury a všem dalším organizacím i jednotlivcům, našim podporovatelům a partnerům.